

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Cob/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121530178
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6121530178.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členov senátu JUDr. Ivany Neviďanskej a Mgr. Jany Brídzikovej, v právnej veci žalobcu: OVB Allfinanz Slovensko a. s., IČO: 31 361 358, so sídlom Kukuričná 8, 832 48 Bratislava - Nové Mesto, proti žalovanej: O. U., narodená XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX S., právne zastúpená: Advokátska kancelária S-lawyers s. r. o., so sídlom Maróthyho 6, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 254 394, o zaplatenie 2 453,65 eura s príslušenstvom, a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/6/2022-113 zo dňa 02.06.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/6/2022-113 zo dňa 02.06.2022 potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznáva v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/6/2022-113 zo dňa 02.06.2022 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“), alebo aj ako „uznesenie súdu prvej inštancie“), v právnej veci žalobcu: OVB Allfinanz Slovensko a. s., IČO: 31 361 358, so sídlom Kukuričná 8, 832 48 Bratislava - Nové Mesto (ďalej len ako „žalobca“), proti žalovanej: O. U., narodená XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX S. (ďalej len ako „žalovaná“), o zaplatenie 2 453,65 eura s príslušenstvom, Okresný súd Trnava (ďalej len ako „súd prvej inštancie“), zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 36Cb/6/2022-104 zo dňa 27.04.2022 (ďalej aj ako „rozsudok pre zmeškanie“), ktorým rozhodol tak, že zamietol žalobu v zmysle návrhu žalovanej s poukazom na ustanovenie § 278 a 274 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len ako „CSP“), nakoľko sa žalobca neúčastnil pojednávania konaného dňa 27.04.2022, pričom svoju neúčasť vopred a vážnymi okolnosťami neospravedlnil, hoci bol naň riadne predvolaný a poučený o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie.

2. Žalobca podaním zo dňa 12.05.2022 žiadal súd prvej inštancie o zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu, že jeho zamestnanec poverený zastupovaním v tejto veci bol v deň pojednávania náhle zdravotne indisponovaný, o čom priložil súdu doklad - lekárske potvrdenie zo dňa 03.05.2022, ktoré preukazovalo, že ním poverený zamestnanec bol v mesiacoch marec - apríl liečený na infekčné respiračné ochorenie. Zdôraznil, že žalobca bol v konaní inak aktívny a má záujem na konaní, ktoré sám inicioval.

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobcu na pojednávanie v deň 27.04.2022 riadne a preukázateľne predvolal dňa 21.03.2022. Dôvodil, že žalobca napriek tomu, že vedel o dlhodobých zdravotných problémoch povereného zástupcu nepoveril svojim zastupovaním iného zamestnanca, hoci to jeho pomery a organizačná štruktúra dovoľujú. Zdôraznil, že je výlučne zodpovednosťou žalobcu, ak zamestná osobu, u ktorej má vedomosť o dlhobnejších zdravotných problémoch, ktoré jej môžu brániť v riadnom výkone jej činnosti (v danom prípade v osobnej účasti na

pojednávani) a dokonca ju ešte poverí takou činnosťou, u ktorej jej dlhodobé zdravotné problémy bránia v jej riadnom výkone, pričom nie je rozhodujúce, že zástupca žalobcu nemohol predvídať, že dôjde k náhlemu zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ale rozhodujúce je, že vzhľadom na jeho pretrvávajúci nepriaznivý stav to mal predvídať sám žalobca a nespoliehať sa na to, že tento stav sa zhoršíť nemusí. Rovnako je výlučne vecou vnútornej organizácie žalobcu a jeho povinnosťou, ak táto osoba je práceneschopná, aby zabezpečil jej riadne zastúpenie inou osobou, napríklad prokuristkou, ktorá v mene žalobcu podala písomný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, a ktorá je podľa právneho titulu dostatočne kvalifikovaná a odborne zdatná aj k osobnej účasti na pojednávaní.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca svoju neúčast' na pojednávaní riadne, včas, vážnymi okolnosťami neospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania a rovnako neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by mu v tom objektívne bránila. Žalobca uviedol zdravotné problémy svojho zástupcu ako infekčné vírusové ochorenie, teda vzhľadom na tento ich charakter, aj keby došlo k náhlemu a vážnemu zhoršeniu, tak je možné vyžadovať od zástupcu žalobcu, aby toto žalobcovi ihneď oznámil (napr. telefonicky, elektronicky a pod.) a následne mal žalobca určiť ďalší postup voči súdu, najmä ak pojednávanie bolo nariadené až na 09.30 hod.. Nešlo o žiadne náhle vážne zdravotné problémy (infarkt, mŕtvica a pod.), ktoré by bránili v tom, aby chorý zástupca včas informoval žalobcu o tom, že sa pojednávania pre zhoršenie zdravotného stavu nemôže zúčastniť, a aby za neho zabezpečil náhradu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyhodnotil dôvody neúčasti žalobcu na pojednávaní ako účelové a skôr pravdepodobne vyhodnotil zlyhanie systému organizácie práce žalobcu a možno ľudského faktoru.

Súd prvého stupňa zdôraznil, že rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie je pri splnení zákonných predpokladov obligatórne. Nakoľko boli súčasne naplnené všetky vyššie uvedené predpoklady, tak súd rozhodol v danej veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorý je „sankciou“ nie za (procesnú) pasivitu pred pojednávaním, ale za to, že žalobca nevyvinul svojou osobnou účasťou na pojednávaní primeranú aktivitu smerujúcu k čo najrýchlejšiemu rozhodnutiu vo veci. V tomto štádiu konania bol žalobca preukázateľne neprimerane pasívny (nezúčastnil sa pojednávania, neospravedlnil svoju neúčast', nepožiadaval z vážneho dôvodu o odročenie pojednávania) a hoci toto konanie možno nebolo úmyselné, možno ho vyhodnotiť ako vedomú nedbanlivosť, ktorá nevylučuje jeho procesnú zodpovednosť za takúto ľahkovážne správanie. Nie je sporné, že pred týmto momentom žalobca aktívny bol, keď sám podal žalobu (inicioval vznik sporu), preberal vyjadrenia protistrany, podal sám vyjadrenia a pod. a rovnako je pravdepodobné, že mal záujem v tejto aktivite pokračovať a zúčastniť sa nariadeného pojednávania, no rozhodujúce však je, že pojednávania sa nezúčastnil z ospravedlniteľného dôvodu a kedy nie je možné v zmysle zákona jeho momentálnu pasivitu odpustiť.

4. Proti napadnutému uzneseniu podal žalobca riadne a včas odvolanie, v ktorom odvolaciu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V odvolaní žalobca navrhol opätovne posúdiť dôvody pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré uviedol v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 12.05.2022. Argumentoval, že dôvodom jeho neúčasti na pojednávaní bolo náhle zhoršenie zdravotného stavu jeho zástupcu (zamestnanca), ktorý bol poverený jeho zastupovaním v danej právnej veci. Mal za to, že v danom prípade, žiaľ došlo k neočakávanej a náhlejši situácii (ktorú nemohol a ani nevedel nijako ovplyvniť) a to, že jeho zástupca nemal možnosť ho informovať o svojej neschopnosti zúčastniť sa predmetného pojednávania. Žalobca poukázal na to, že v dôsledku vzniku týchto skutočností nemal možnosť na danú situáciu reagovať a poveriť zastupovaním iného zamestnanca.

Žalobca poukázal na to, že rozsudok pre zmeškanie sa aj podľa zákonodarcu má vnímať ako istý druh sankcie hrozacej aj iniciátorovi sporu, ktorý po podaní žaloby nevyvíja primeranú aktivitu smerujúcu k čo najrýchlejšiemu dosiahnutiu rozhodnutia vo veci. Namietal, že súd prvej inštancie ho nemal sankcionovať za jediné zlyhanie, keďže prejavoval záujem na rýchlym vyriešení sporu, nebol v konaní nečinný, o čom svedčí množstvo predložených dôkazov a iných aktivít. Opätovne dal do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ÚS SR“) sp. zn. 1 ÚS 233/2019, v ktorom ÚS SR vyslovil názor, že návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie je potrebné vždy posudzovať vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam sporu.

Ďalej žalobca zdôraznil, že predmetného pojednávania sa nemohol zúčastniť z dôvodu akútneho zhoršenia zdravotného stavu jeho zástupcu (zamestnanca), ktoré nastalo neočakávane s tým, že jeho zdravotné problémy pretrvávali len v mesiacoch marec - apríl/2022, kedy však nebol práceneschopný, riadne pracoval a vykonával svoju pracovnú činnosť. Nejednalo sa teda o dlhodobé zdravotné problémy žalobcu a tieto problémy ani celkovo nebránili výkonu jeho pracovnej činnosti. Uvádzané problémy však dokázali spôsobiť to, že u žalobcu nastalo krátko pred pojednávaním náhle zhoršenie jeho zdravotného

stavu, a to v takej miere, že sa nevedel pojednávania zúčastniť, čo žalobca a rovnako ani zástupca žalobcu nemohli ovplyvniť a za daných okolností svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, nakoľko žalobca nemal z časového hľadiska možnosť na takúto situáciu reagovať. Uviedol, že v praxi nie je možné zabezpečiť, aby spoločnosť, zamestnávajúca viac ako 70 zamestnancov, vždy poznala reálny zdravotný stav svojich zamestnancov, priebežne ich monitorovala a zároveň bola pripravená svojich zamestnancov zastúpiť inými zamestnancami, pokiaľ by napr. došlo k zhoršeniu ich zdravotného stavu. Uviedol, že poverenie na zastupovanie svojmu zamestnancovi vydal až dňa 25.04.2022 a do dátumu pojednávania nič nenasvedčovalo tomu, že by sa jeho zástupca nemohol pojednávania zúčastniť a hoci je pravdou, že žalobca nie je jednoosobovou spoločnosťou, vzhľadom na krátkosť času, nebolo v jeho silách, aby dokázal zabezpečiť na pojednávanie inú osobu.

5. K odvolaniu žalobcu voči napadnutému uzneseniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá odvolaciemu súdu navrhla potvrdiť napadnuté uznesenie, nakoľko sa súd prvej inštancie zrozumiteľne a náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými argumentmi žalobcu, a preto je správne po vecnej ako aj po právnej stránke.

Žalovaná označila argumentáciu žalobcu za výslovne účelovú a snažiacu sa napraviť chybu, ktorá v jeho systéme nastala a to, že jednoducho ním poverený zamestnanec zabudol na skutočnosť, že sa koná pojednávanie v danej veci. Zdôraznil, že ak žalobca uviedol, že choroba jeho zamestnanca trvala dlhodobo s tým, že bolo zrejmé, že môže nastať aj taká okolnosť, že sa mu zhorší stav, mal byť na takúto alternatívu žalobca pripravený, resp. s ňou mal počítat' a nespoliehať sa na to, že nenastane.

Ďalej žalovaná namietala, že žalobca nepredložil súdu žiadnu lekársku správu, ktorá by potvrdzovala, že jeho zamestnancovi sa v deň konaného pojednávania (ráno) tak zhoršil zdravotný stav, že sa nemohol dostaviť na pojednávanie alebo minimálne oznámiť svoju nespôsobilosť žalobcovi, ktorý by požiadal o ospravedlnenie a odročenie pojednávania. Ak by išlo o také zhoršenie zdravotného stavu, ktoré by malo smerovať vôbec k úvahe o tom, či je možné alebo nie ospravedlniť žalobcu z neúčasti na pojednávaní, zrejme by išlo o hospitalizáciu, dočasnú práceneschopnosť alebo minimálne návštevu lekára zo strany zamestnanca žalobcu s nariadením domácej liečby s uvedením, že zamestnanec nebol schopný komunikácie. Žalobca teda zakladá svoju argumentáciu len na ničím nepodložených tvrdeniach o zdravotnom stave jeho zamestnanca a na výmennom lístku od lekára vystavenom dňa 02.05.2022 (niekoľko dní po pojednávaní) s tým, že zamestnanec trpel dva mesiace infekčno - respiračným ochorením, t.j. nič nehovoriacim o dni pojednávania. Poukázala pritom aj na fakt, že z predloženého výmenného lístka nevyplýva akútne zhoršenie stavu zamestnanca žalobcu, pričom nejde o žiadnu lekársku správu alebo správu o hospitalizácii, ani iný obdobný dokument, ktorý by ako jediný mohol preukázať skutočný zdravotný stav zamestnanca žalobcu v deň pojednávania. Žalovaná mala za to, že predložený výmenný lístok nepreukazuje, že by zamestnanec žalobcu nebol schopný mu podať správu o svojom stave alebo, že by nemohol komunikovať.

K námietke žalobcu ohľadom rozhodnutia ÚS SR, sp. zn I. ÚS 233/2019 žalovaná uviedla, že žalobca z uvedeného uznesenia ÚS SR vytrhol z kontextu jediná vetu, ktorá sa mu hodila do jeho argumentácie a odignoroval celú zvyšnú časť uznesenia, ktorá naopak jeho argumentácii nesvedčí. Tiež opomenul, že ústavná sťažnosť bola odmietnutá. Poukázala na to, že boli splnené všetky podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko sa jednalo o prvé pojednávanie v konaní, t.j. nešlo o situáciu, kedy by sa žalobca opakovane aktívne zúčastňoval na pojednávaniach a následne náhle z ospravedlniteľných dôvodov neprišiel. Žalovaná ďalej argumentovala, že aktivita žalobcu pred pojednávaním je bratá automaticky za splnenú, keďže žalobca podáva žalobu, t.j. argumentácia, že v doterajšom konaní bol žalobca aktívny neobstojí, keďže je prezumovaná zákonom (na rozdiel od rozsudku pre zmeškanie vydaného voči žalovanému, pri rozsudku pre zmeškanie voči žalobcovi CSP ani neuvažuje o rozsudku pre zmeškanie vo fáze predsúdneho konania). Naopak, práve vo fáze, kedy sa mala skutočne prejavíť aktivita žalobcu, táto nebola vyvinutá a žalobca sa bez ospravedlniteľného dôvodu nedostavil na prvé pojednávanie vo veci a ani svoju neúčast' vopred a vážnymi okolnosťami neospravedlnil.

S poukazom na vyššie uvedené, žalovaná navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie potvrdiť.

6. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (ďalej aj ako „odvolací súd“) v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP), dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

7. Podľa § 278 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca

poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

8. Podľa § 281 ods. 1 CSP, ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

9. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

10. Podľa § 378 ods. 2, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

11. Odvolací súd po posúdení podania zo dňa 12.05.2022, ktorým žalobca žiadal súd prvej inštancie o zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 36Cb/6/2022 - 104, sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a súd prvej inštancie preto postupoval správne.

12. Na prejednanie veci samej pred súdom prvej inštancie sa v zásade nariaďuje pojednávanie. Ustanovenie § 177 ods. 2 CSP upravuje prípady, kedy pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, pričom ide o vyjadrenie fakultatívnosti nariadenia pojednávania, kedy je na rozhodnutí súdu, či aj v prípade, ak je naplnený niektorý z predpokladaných dôvodov pre nenariadenie pojednávania, pojednávanie nariadi.

13. Na pojednávaní môže žalobca navrhnúť súdu, aby vydal kontumačný rozsudok, ktorým sa žalobe vyhovie. Prvou podmienkou takéhoto návrhu je skutočnosť, že sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný. Druhou podmienkou je, že žalobca bol v predvolaní na pojednávanie poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Treťou podmienkou je, že žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní včas a vážnymi okolnosťami.

14. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení „svojej právnej veci“ a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa ust. § 278 CSP možno rozhodnúť vtedy, ak bola podaná žaloba na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP, žalobca sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný pričom v predvolaní bol poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa; žalobca svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami; žalovaný na pojednávaní podal návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

15. Kontumačný rozsudok prichádza do úvahy teda iba v prípadoch, keď sú súčasne splnené zákonné podmienky na jeho vydanie. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne v rovnakom čase, pričom nemusí ísť len o prvé pojednávanie. Súdu, za predpokladu splnenia všetkých podmienok, vyplýva priamo povinnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Rozsudok pre zmeškanie je teda následkom porušenia procesnej povinnosti strany sporu, avšak iba za predpokladu, že strana bola o následkoch porušenia svojej povinnosti pred rozhodnutím rozsudkom pre zmeškanie osobitne poučená. Osobitosť tohto poučenia nevyplýva len z toho, že poučenie o rozsudku pre zmeškaniu nie je súčasťou všeobecnej poučovacej povinnosti podľa ust. § 160 CSP, ale aj z toho, že takéto poučenie je potrebné urobiť osobitne, formálne kvalifikovaným spôsobom. Pri oboch typoch rozsudku pre zmeškanie (§ 274 CSP a § 278 CSP) musí byť strana podľa ust. § 274 písm. a) a ust. § 278 písm. a) CSP poučená o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie v predvolaní na pojednávanie. Takáto forma osobitne kvalifikovanej poučovacej povinnosti nie je bezúčelná, keďže rozsudok pre zmeškanie má pre stranu rovnaké následky ako rozhodnutie, ktoré by bolo výsledkom kontradiktórnosti sporového konania, v ktorom by boli zohľadnené všetky námietky sporových strán. Tento prístup zákona ku konštrukcii poučovacej povinnosti zodpovedá účelu rozsudku pre zmeškanie, ktorým je sankcionovanie strany sporu za nedostavenie sa na pojednávanie v zásade najprísnejším procesným následkom - stratou sporu (viď III. ÚS 339/2021-38 zo dňa 12.11.2021).

16. Úspešnosť návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ustanovenia § 278 CSP predpokladá nielen splnenie podmienky jeho včasného podania, ale aj splnenie podmienky uvedenia a preukázania ospravedlniteľného dôvodu vzťahujúceho sa na konkrétne pojednávanie, na ktorom bol rozsudok pre zmeškanie vyhlásený a ktorý objektívne možno vyhodnotiť ako dôvod zakladajúci opodstatnenosť ospravedlnenia zmeškaniu procesného úkonu, v danom prípade pojednávania, ktorý

nastal náhle a neočakávane bezprostredne pred pojednávaním a tak zabránil strane sporu v účasti na pojednávaní a v realizácii včasného ospravedlnenia neúčasti, pričom dotknutá strana sporu jeho vznik nemohla predvídať a nezavinila ho svojím nedôsledným konaním.

17. Nariadenie pojednávania súdom nie je samoúčelným úkonom, ale ide o úkon súdu smerujúci k rozhodnutiu vo veci, ergo k prisúdeniu práva a odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania ale aj zo skutočnosti, že rozhodnutie predmetného sporu spočívalo predovšetkým na vyhodnotení listinných dôkazov, je ustanovenie § 278 písm. b) CSP uvádzajúce ako jeden z predpokladov pre vydanie kontumačného rozsudku, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť vážnymi okolnosťami, potrebné vykladať tak, že, pokiaľ ide o dôvody ospravedlnenia, nemá ísť o akékoľvek tvrdenia o ľubovoľných prípadne banálnych dôvodoch osobnej neúčasti na súdom nariadenom pojednávaní, ale má ísť o ospravedlnenie z dôvodu reálne brániacemu účasti na pojednávaní účastníkovi na strane žalovaného alebo (za určitých už vyššie vymedzených okolností) jeho právneho zástupcu. V prípade podmienok, ktorých splnenie je predpokladom pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa ustanovenia § 278 CSP, sa majú na mysli jednak podmienky výslovne vymenované v tomto citovanom ustanovení a jednak procesné podmienky - podmienky konania, ktoré sa vyžadujú pre každé súdne konanie a za splnenia ktorých môže súd vo veci konať (napr. právomoc a príslušnosť súdu, procesná subjektivita strán sporu, existencia žaloby, neexistencia prekážky už začatého konania či prekážky právoplatne rozsúdenej veci).

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že benevolencia k procesným povinnostiam žalobcu by mu priznávala viac práv, ako by mu vzhľadom na okolnosti prípadu patrilo a zároveň by viedla k porušeniu rovnosti účastníkov konania v neprospech žalovaného v rozpore so základným princípom formulovaným v čl. 6 CSP. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (čl. 6 ods. 1 CSP). Povaha prejednávanej veci nevyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

19. K otázke posúdenia ospravedlniteľnosti dôvodu, pre ktorý sa žalobca nezúčastnil nariadeného pojednávania, odvolací súd dodáva, že samotný atribút ospravedlniteľnosti dôvodu zmeškania pojednávania je ponechaný na zvážení súdu. V rozhodovacej praxi nie je možné akceptovať, aby súdy vyžadovali akýsi ideálny prípad ospravedlniteľnosti dôvodu zmeškania pojednávania, kedy by sporová strana za žiadnych okolností nebola schopná včas ospravedlniť svoju neprítomnosť súdu (prípadne by akceptovateľným dôvodom neúčasti na pojednávaní bola len smrť, infarkt, alebo náhla cievna príhoda). Náhle zhoršenie zdravotného stavu v krátkom čase pred pojednávaním je nepochybne dôvodom, ktorý môže byť považovaný za ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie pojednávania (podobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/89/2021), avšak v danom prípade nemožno takémuto dôvodu prisvedčiť. Odvolací súd zastáva názor, že z výmenného lístku zo dňa 03.05.2022 (č. I.112 s. sp.), vystaveného všeobecným lekárom vyplynulo, že poverený zamestnanec žalobcu bol v bližšie neurčenom časovom rozhraní dvoch mesiacov a to marec a apríl 2022 liečený na infekčné respiračné ochorenie. Z uvedeného dôvodu však nemožno zhoršenie jeho zdravotného stavu dňa 27.04.2022 posúdiť ako náhle. Infekčné respiračné ochorenie - je ľahko prenosné ochorenie a nemožno predpokladať, že zodpovedný pracovník s právnickým vzdelaním, ktorý síce podľa vyjadrenia žalobcu nebol práceneschopný (mohol mať tzv. home office - pracovať z domu bez možnosti ohrozenia iných ľudí nákazlivou chorobou), by súhlasil so zastupovaním žalobcu pred súdom riskujúc tak jednak svoje vlastné zdravie a jednak prenos nákazy na súd alebo iných účastníkov konania. Z uvedeného vyplýva, že uvedený dôvod absencie na pojednávaní nemôže byť akceptovateľný v prípade žalobcu, ktorý mohol poveriť zastupovaním pred súdom iných zamestnancov, ktorí v danom čase nemali infekčné respiračné ochorenie. Odvolací súd preto v názorovej zhode so súdom prvého stupňa uvádza, že v danom prípade ide o nedostatočnú organizáciu práce a nie náhlu zmenu zdravotného stavu zamestnanca, ktorý hoci by sa dočasne v ten deň cítil neprímerane zle, bol infekčný po dlhšiu dobu, a preto nemal byť poverený osobnou účasťou na pojednávaní dňa 27.04.2022 (viď poverenie na zastupovanie zamestnanca Mgr. S. zo dňa 25.04.2022 č. I.111 s. sp.).

20. K otázke posúdenia včasnosti ospravedlnenia na pojednávanie odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že sa poverený zástupca žalobcu v daný deň necítil dobre, sa súd dozvedel až dňa 16.05.2022, kedy súdu došiel návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č. k. 36Cb/6/2022 - 104 zo dňa 27.04.2022. Z uvedeného vyplýva, že žalobca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil až po vydaní rozsudku pre zmeškanie a nie v čase, kedy sa o neúčasti zamestnanca na pojednávaní dozvedel. Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/26/2019 „za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola známa resp. jeho právnej zástupkyňi

(nutnosť využiť lekársku pomoc nastala značnom čase/predstihu pred nariadeným pojednávaním), ktorá mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, avšak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčasť na pojednávaní včas ospravedlnil.“ V kontexte vyššie citovaného rozhodnutia a zistených skutočností, že žalobca si na svoje zastupovanie zvolil zamestnanca s infekčným respiračným ochorením (trvajúcim dva mesiace - marec - apríl) svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil až so značným oneskorením a to v mesiaci máj po vydaní rozsudku pre zmeškanie, odvolací súd uvádza, že rozhodne nemôže prisvedčiť tvrdeniu žalobcu o jeho procesnej aktivite a výnimočnom excese spôsobeného náhlym zhoršením zdravotného stavu jeho zamestnanca. O procesnej bdelosti by odvolací súd uvažoval v prípade, ak by žalobca neúčasť na pojednávaní oznámil v čase, kedy sa o neúčasti zamestnanca na pojednávaní dozvedel, zároveň by uvedené tvrdenie aj preukázal relevantným dokladom a nie až po doručení rozsudku pre zmeškanie.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie aj s prihliadnutím na procesné práva druhej strany sporu (žalovanej, ktorej poverený zástupca sa riadne dostavil na nariadené pojednávanie), naplnil dikciu zákona umožňujúceho vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, nakoľko žalobca sa pojednávania nezúčastnil vôbec a svoju neúčasť riadne neospravedlnil relevantným zákonným dôvodom, ktorý nie je možné vyhodnotiť ako ospravedlniteľný dôvod objektívneho charakteru v zmysle ustanovenia § 274 CSP.

22. Súd prvej inštancie pri posúdení veci teda nevybočil z medzí spravodlivého súdneho procesu, procesné práva žalobcu v konaní pred súdom prvej inštancie neboli porušené. V danom prípade možno konštatovať, že žalobca tým, že nedôsledne uplatňoval svoje procesné práva, sám zapríčinil svoj neúspech v konaní v podobe kontumačnej straty sporu. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď podľa ustanovenia § 278 CSP v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu v zmysle návrhu žalovaného na pojednávaní zo dňa 27.04.2022.

23. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

24. V súvislosti s vyššie uvedeným odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

25. Podľa § 387 ods.1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd, ktorý je viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP, dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a podľa ods. 2 sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie vyjadrenými v odôvodnení napadnutého uznesenia.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %, keďže bola v odvolacom konaní plne úspešná.

29. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).